

SXEDIO.FA9

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1944: ΙΔΡΥΕΤΑΙ Η ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΥΠΡΟΥ (ΣΕΚ)

Το 1943 αποτελούσε τη χρονιά όπου άρχισε να οργανώνεται πάνω σε νέα βάση και η Δεξιά προφανώς για να μπορεί να αντιμετωπίζει με τα ίδια μέσα την Αριστερά, η οποία είχε οργανωθεί στο ΑΚΕΛ και ενίσχυσε τις διάφορες συντεχνίες που ήλεγχε και μπορούσε να κατευθύνει πλήρως.

Το ΑΚΕΛ είχε ιδρυθεί από το 1941 και άρχισε να ζητεί μεγαλύτερο μερίδιο στην "πολιτική" εξουσία που ελεγχόταν από την Εθναρχία και τους παλαιοπολιτικούς.

Ακόμα το ΑΚΕΛ δημιούργησε πολλές οργανώσεις σ' αυτό το στάδιο αλλά και μετέπειτα σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής του τόπου. Έτσι πέρα από τη Παγκύπρια Συνδικαλιστική Συνδιάσκεψη που αποτέλεσε τον πρόδρομο της ΠΕΟ, ίδρυσε οργάνωση για τη Γεωργία, (ΕΑΚ), για τη Νεολαία (ΑΟΝ) για τους καταστηματάρχες (Παγκύπρια Ένωση Μικροκαταστηματάρχων (ΠΕΜ), Δημοκρατική Ένωση Γυναικών (ΠΟΔΓ) κι έτσι μπορούσε να τους κινητοποιεί όποτε ήθελε και σε κάθε ευκαιρία.

Στο πλαίσιο αυτής της κινητοποίησης ήταν και οι νίκες της στις εκλογές του 1943 και η Δεξιά που είχε τον επερχόμενο κίνδυνο κι' έτσι άρχισε να οργανώνεται.

Έτσι ίδρυσε κι' αυτή την αγροτική της οργάνωση, την Παναγροτική Ένωση Κύπρου (ΠΕΚ) και την ΣΕΚ, τη Συνομοσπονδία Εργατών Κύπρου.

Η ίδρυση της ΣΕΚ άρχισε σταδιακά με την οργάνωση των εργαζομένων που δεν ανήκαν στην Αριστερά. Επειδή δε οι συντεχνίες του ΑΚΕΛ είχαν προηγηθεί ονομάζονταν "παλιές Συντεχνίες" σε αντιδιαστολή προς τις συντεχνίες της Δεξιάς που ονομάζονταν "νέες συντεχνίες".

Ο Μιχαλάκης Ιωάννου, επί σειράν ετών Γενικός

Γραμματέας της ΣΕΚ σε επιχορηγημένη έκδοση του από το υπουργείο Εργασίας με τίτλο "οι εργατικοί αγώνες της ΣΕΚ", Λευκωσία **2002**, γράφει για την ίδρυση των πρώτων "νέων συντεχνιών":

"Οι πρώτες συντεχνίες ιδρύθηκαν στη Λεμεσό τους μήνες Οκτώβριο και Νοέμβριο του **1943**. Τον μήνα Οκτώβριο ιδρύθηκε η συντεχνία των Εμπορικών Υπαλλήλων με το όνομα Νέος Σύνδεσμος Εμπορικών Υπαλλήλων Λεμεσού και τον μήνα Νοέμβριο δώδεκα άλλες, οι ακόλουθες: Νέα συντεχνία Υποδηματεργατών, Νέα συντεχνία Υπαλλήλων Οδηγών αυτοκινήτων, Νέα συντεχνία εργατών αλιείας, Νέα συντεχνία Μηχανοτεχνιτών και Ηλεκτροτεχνιτών, Νέα συντεχνία υπαλλήλων δημοσίων Κέντρων, Νέα συντεχνία Βαρελοποιών, Νέα συντεχνία Εργατών Ευλουργών, Νέα συντεχνία ελαιοχρωματιστών, Νέα συντεχνία αχθοφόρων, νέα συντεχνία Κτιστών και εργατών Κτιστών, Νέα συντεχνία Λιθογραφείου και Νέα συντεχνία εργοστασίου Κομβίων".

Ακολούθησε η ίδρυση Νέων συντεχνιών και στις άλλες πόλεις.

Η βάση είχε τεθεί και από τούδε και εις το εξής το κίνημα των Νέων συντεχνιών ακολουθούσε την πορεία του.

Τον Οκτώβρη του **1944** ιδρύθηκε, σύμφωνα με τον Μ. Ιωάννου Παγκύπριος Συντονιστικός Φορέας των συντεχνιών αυτών που δεν ήταν άλλος από αυτό που ξέρουμε σήμερα, τη Συνομοσπονδία Εργατών Κύπρου (ΣΕΚ).

Ο Εφορος Συντεχνιών αρνήθηκε τότε να εγγράψει την ΣΕΚ ως Εργατική Ομοσπονδία "λόγω της ανάμειξης της στην εθνική ζωή της νήσου", αυτό έγινε πολύ αργότερα (Ιούνιος **1950**) σύμφωνα με όσα αναφέρονται σε έκθεση του εφόρου συντεχνιών (έκθεση **1971**) που επικαλείται ο Μ. Ιωάννου.

Πραγματικά αυτή την περίοδο η ΣΕΚ έπαιξε σημαντικό ρόλο στα "πολιτικά" πράγματα του τόπου. Πρωτοστάτησε σε δημοτικές, Μητροπολιτικές και αρχιεπισκοπικές εκλογές του τόπου με τον δυναμικό

γενικό γραμματέα της Μιχαλάκη Πισσά για πολλά χρόνια ενώ αργότερα έπαιξε σημαντικό ρόλο τόσο στο Συντονιστικό σώμα που ίδρυσε η Δεξιά (ΣΕΚΑ) το 1949 αλλά και στον απελευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ (1955-59).

Οι Νέες συντεχνίες μετονομάστηκαν σε Ελεύθερα Εργατικά Συνδικάτα το 1957.

Ο Γενικός Γραμματέας της ΣΕΚ Μιχαλάκης Πισσάς αποχώρησε το 1960 αποδεχόμενος πρόταση για να ενταχθεί στο διπλωματικό σώμα της κυβέρνησης και τον διαδέχθηκε ο Πέτρος Στυλιανού μέχρι το 1962.

Τρίτος Γενικός Γραμματέας εκλέγηκε ο Νίκος Ζιβάνας ενώ ο Πέτρος Στυλιανού μαζί με άλλους συνεργάτες του αποχώρησε και ίδρυσαν τη Δημοκρατική Εργατική Ομοσπονδία Κύπρου (ΔΕΟΚ).

Γενικός Γραμματέας της ΣΕΚ εκλέγηκε στη συνέχεια το 1973 ο Μιχαλάκης Ιωάννου.